

Mål C-150/21**Begäran om förhandsavgörande****Datum för ingivande:**

5 mars 2021

Hänskjutande domstol:

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Polen)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

23 februari 2021

Part som ålagts straffrättslig påföljd, vars verkställighet är i fråga i det nationella målet:

D.B

Målnr [OMISSIS]

BESLUT

den 23 februari 2021

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi, Sekcja Wykonania Orzeczeń V Wydziału Karnego (Distriktsdomstolen i Łódź, Łódź centrum, verkställighetsenheten vid 5:e brottmålsavdelningen (Polen))

[OMISSIS] [domstolens sammansättning]

har, efter överläggning den 23 februari 2021,

i målet **D.B**

angående ansökan från Centraal Justitieel Incassobureau

om verkställighet av ett beslut om bötesstraff,

enligt artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (2012 års konsoliderade version) (EUT C 326, 26 oktober 2012) samt enligt artikel 15 § 2 i kodeks karny wykonawczy (lagen om verkställighet av straffrättsliga påföljder)

meddelat följande beslut:

I. Följande frågor hänskjuts till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande angående tolkningen av unionsrätten:

1. Uppfyller ett bötesstraffbeslut – som meddelats av den nederländska centrala myndighet som utsetts i enlighet med artikel 2 i rådets rambeslut 2005/214/RIF av den 24 februari 2005 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff, och som kan överklagas till åklagarmyndigheten, vilken organisatoriskt lyder under justitieministeriet – kriterierna för ”möjlighet att få fallet prövat inför en domstol med särskild behörighet i brottmål”, i den mening som avses i artikel 1 a) ii) i rambeslutet? **[Or. 2]**
2. Kan kriteriet att ett bötesstraffbeslut ska kunna överklagas till ”domstol med särskild behörighet i brottmål” anses vara uppfyllt i en situation då det är möjligt att överklaga till distriktsdomstol först i ett senare skede i förfarandet, det vill säga efter det att åklagare avslagit besväret, och då det dessutom i vissa fall därvid erfordras att ett belopp erläggs som motsvarar storleken på bötesstraffet?

II. [OMISSIS] [vilandeförklaring av målet]

Skäl:

1. Unionsrätt

- 1.1 I punkt 5 i ingressen till rambeslut 2005/214/RIF av den 24 februari 2005 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff (nedan kallat rambeslutet) anges att rambeslutet respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen och återspeglas i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt kapitel VI i denna.
- 1.2 I artikel 3 i rambeslutet föreskrivs att rambeslutet inte ska ändra skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheterna och de grundläggande rättsliga principerna enligt artikel 6 i fördraget.
- 1.3 I artikel 20.3 i rambeslutet föreskrivs att varje medlemsstat får motsätta sig erkännande och verkställighet av beslut, om det intyg som har skickats av den utfärdande staten ger anledning att förmoda att de grundläggande rättigheterna eller de grundläggande rättsliga principerna enligt artikel 6 i fördraget kan ha kränkts.
- 1.4 Enligt artikel 1 a) ii) i rambeslutet avses med *beslut* ett slutgiltigt beslut om bötesstraff för en fysisk eller juridisk person, om beslutet har fattats av en annan myndighet i den utfärdande staten än en domstol med avseende på en brottslig gärning enligt lagen i den utfärdande staten, förutsatt att personen i fråga har haft möjlighet att få fallet prövat inför en domstol med särskild behörighet i brottmål. **[Or. 3]**

2. Polsk rätt

2.1 Enligt artikel 611 ff § 1 i kodeks postępowania karnego (straffprocesslagen) (nedan kallad straffprocesslagen) ska – då en EU-medlemsstat (nedan kallad ”den utfärdande staten”) ansöker om verkställighet av ett lagakraftvunnet bötesstraffbeslut – beslutet verkställas av den *sąd rejonowy* (distriktsdomstol) inom vars domkrets gärningsmannen har egendom eller uppbär inkomst, eller har sitt stadigvarande eller tillfälliga hemvist.

3. Nederländsk rätt

3.1 Centraal Justitieel Incassobureau är en central förvaltningsmyndighet med ansvar för indrivning av fordringar som uppkommit till följd av bötesbeslut avseende gärningar begångna i Konungariket Nederländerna.

3.2 Bötesbeslut som utfärdats av Centraal Justitieel Incassobureau får överklagas till allmän åklagare inom 6 veckor. Om åklagaren inte delar klagandens uppfattning får vederbörande överklaga vid distriktsdomstol. När målet avser ett bötesbelopp på 225 euro eller mer, är det emellertid en förutsättning för att distriktsdomstolen ska pröva målet att säkerhet ställs med ett belopp motsvarande aktuellt bötesbelopp.

4. Faktiska omständigheter

4.1 Genom beslut av den 17 januari 2020 dömdes D.B till penningböter på 92 euro för de gärningar som avses i artikel 2 i den nederländska vägtrafiklagen, vilka begåtts den 5 januari 2020. Gärningarna bestod i att D.B. hade överskridit högsta tillåten hastighet. Beslutet vann laga kraft den 28 februari 2020.

5. Förfarandet i det nationella målet

5.1 Den 22 september 2020 inkom de nederländska myndigheterna med en ansökan till *Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi* (Distriktsdomstolen i Łódź, Łódź centrum) om verkställighet av de böter som ådömts D.B. [Or. 4]

5.2 Den 6 november 2020 ställde den hänskjutande domstolen några frågor till Centraal Justitieel Incassobureau. Frågorna avsåg förfarandet för överklagande av bötesstraffbeslut samt vilken ställning som det organ har som handlägger överklaganden. Svar på dessa frågor inkom till rätten den 22 februari 2021.

5.3 Den dömde var inte närvarande vid något av sammanträdena den 6 november 2020, den 8 december 2020 och den 23 februari 2021. Den dömde har inte heller yttrat sig skriftligen.

6. Huruvida tolkningsfrågorna kan tas upp till sakprövning samt skälen till att förhandsavgörande begärs

6.1 Med hänsyn till omständigheterna i målet är *sąd rejonowy* (distriktsdomstolen) en nationell domstol vars avgöranden kan överklagas i den mening som avses i artikel 267 andra meningen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Beslut som meddelas av distriktsdomstol om verkställighet av avgöranden kan överklagas till regiondomstol (artikel 611 fh § 3 i straffprocesslagen).

6.2 EU-domstolens svar på den hänskjutande domstolens tolkningsfrågor är av avgörande betydelse för att den hänskjutande domstolen i målet ska kunna göra en korrekt tolkning och tillämpning av de nationella bestämmelser varigenom rambeslut 2005/214/RIF har införlivats i den polska rättsordningen.

6.3 Mot bakgrund av de av EU-domstolen år 2019 och 2020 meddelade domarna angående åklagares ställning som ”rättslig myndighet” såvitt avser rambeslutet om en europeisk arresteringsorder,¹ framstår det enligt den hänskjutande domstolen som mycket oklart vilken rättslig karaktär som de bötesstraffbeslut har som meddelats av den nederländska centralmyndigheten; denna myndighet är nämligen en förvaltningsmyndighet och myndighetens bötesstraffbeslut överklagas till åklagare, inte till domstol.

7. Den hänskjutande domstolens uppfattning om svaret på tolkningsfrågorna

7.1 Mot bakgrund av innehållet i artiklarna 3 och 20.3 i rambeslutet, samt mot bakgrund av den ställning som artikel 6 FEU ger de bestämmelser som skyddar grundläggande rättigheter, ska tolkningen av artikel 1 a) ii) i rambeslutet [Or. 5], i synnerhet när det gäller begreppet ”domstol”, göras med beaktande av artikel 6 i Europakonventionen samt med beaktande av den tolkning av därur härledda bestämmelser som framgår av rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i Strasbourg.

7.2 Enligt rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i Strasbourg är det – för att garantera ett rättvist förfarande – väsentligt att det är möjligt att få sin sak prövad av en opartisk domstol som inte är avhängig den verkställande makten.² Dessutom är det – för att det ska vara möjligt att överklaga rättsstridiga avgöranden – av grundläggande betydelse att det inte

¹ Se bland annat domen i de förenade målen C-508/18 och C-82/19 PPU samt i mål C-489/19 PPU.

² Europadomstolens dom, 23.6.1981, 7238/75, *Le Compte, Van Leuven och De Meyer mot Belgien*; Europadomstolens dom, 19.4.1988, 10328/83, *Belilos mot Schweiz*.

finns oskäligt stora skattemässiga eller rättsliga hinder som gör det svårt att ge in ett överklagande.

- 7.3** Det i målet aktuella rambeslutet gör det möjligt att över landsgränserna verkställa straffrättsliga påföljder som utdömts inte bara av domstolar utan även av förvaltningsmyndigheter. I en sådan situation måste emellertid den utfärdande statens interna rättsordning innehålla bestämmelser om att det är möjligt att till brottmålsdomstol överklaga sådana beslut.³
- 7.4** EU-domstolen har i domen i målet Baláz⁴ prövat begreppet ”domstol med särskild behörighet i brottmål” med anledning av en begäran om förhandsavgörande från en tjeckisk domstol. I sin dom i det målet slog EU-domstolen fast, för det första, att det är fråga om ett självständigt unionsrättsligt begrepp som ska ges en enhetlig och självständig tolkning inom hela unionen.⁵ För det andra uttalade EU-domstolen att det vid bedömningen av huruvida det berörda organet är en domstol i den mening som avses i artikel 1 a) iii) i rambeslutet ska tas hänsyn till ett antal omständigheter, såsom huruvida organet är upprättat enligt lag, organet är av stadigvarande karaktär, dess jurisdiktion är av tvingande art, förfarandet är kontradiktoriskt, organet tillämpar rättsregler och huruvida det har en oberoende ställning.⁶ Organet ska även vara behörigt att pröva målet mot bakgrund av såväl den rättsliga bedömningen som bedömningen av faktiska omständigheter; organet ska även ha möjlighet att pröva bevisningen och utifrån bevisningen fastställa vederbörandes ansvar i skuldfrågan samt påföljdens lämplighet.
- 7.5** I domen i målet C-216/18, LM, uttalade EU-domstolen att kravet på oavhängiga domare är en del av kärninnehållet i den **[Or. 6]** grundläggande rätten till en rättvis rättegång, och denna rätt är av vital betydelse för att garantera att samtliga de rättigheter som enskilda tillerkänns enligt unionsrätten skyddas och att medlemsstaternas gemensamma värden som anges i artikel 2 FEU, bland annat rättsstatsprincipen, upprätthålls.⁷ Varje medlemsstat ska säkerställa att de instanser som i egenskap av ”domstol”, i den mening som avses i unionsrätten, hör till dess system med rättsmedel inom de områden som omfattas av unionsrätten uppfyller kraven på ett

³ Artikel 1 a) ii) i rambeslut 2005/214/RIF.

⁴ EU-domstolens dom av den 14 november 2013 i mål C-60/01, förfarande mot Baláz, EU:C:2013:733.

⁵ Punkt 26.

⁶ Punkt 32.

⁷ EU-domstolens dom av den 25 juli 2018 i mål C-216/18, EU:C:2018:586, punkt 48.

effektivt domstolsskydd. En grundförutsättning för att detta skydd ska kunna säkerställas är att dessa domstolsinstansers oavhängighet upprätthålls.⁸

- 7.6** I nämnda dom preciserade EU-domstolen att denna oavhängighet omfattar två aspekter: en extern och en intern. För det första finns det en extern aspekt som förutsätter att det aktuella organet fullgör sina uppgifter helt självständigt, utan att vara underställd någon annan och utan att ta emot order eller instruktioner från något håll och att den således är skyddad mot yttre inblandning eller påtryckningar som kan äventyra dess ledamöters oberoende prövning och påverka deras avgöranden. Denna absolut nödvändiga frihet i förhållande till sådana yttre faktorer förutsätter vissa skyddsregler för integriteten hos dem som har rättskipande uppgifter, såsom att de är oavsättliga. Att dessa personer erhåller en lön som ligger på en nivå som står i proportion till hur betydelsefullt deras uppdrag är, utgör också en garanti som är grundläggande för domarnas oavhängighet, liksom att det finns ett system med disciplinansvar som är rimligt.⁹
- 7.7** För det andra finns det en intern aspekt som sammanfaller med begreppet opartiskhet och som handlar om att avståndet gentemot parterna och deras respektive intressen vad gäller saken i målet ska vara detsamma. Denna aspekt förutsätter således att objektivitet iakttas och att det inte föreligger något annat intresse vad gäller utgången i målet än vad som följer av en strikt tillämpning av rättsreglerna.¹⁰
- 7.8** Mot bakgrund av EU-domstolens uttalanden ovan angående domstolars oavhängighet, är det nödvändigt att kontrollera huruvida den nederländska åklagarmyndigheten – vid sin prövning av överklaganden av bötesstraffbeslut meddelade av en sådan förvaltningsmyndighet som Centraal Justitieel Incassobureau – kan anses vara **[Or. 7]** oavhängig på sätt som erfordras för att den ska kunna anses vara en ”domstol med särskild behörighet i brottmål”.
- 7.9** I några mål som avgjorts av EU-domstolen år 2019 har frågor ställts från medlemsstaterna angående åklagarmyndighetens ställning såsom myndighet som utfärdar europeiska arresteringsorder. I domen i de förenade målen C-508/18 och C-82/19 PPU, OG och PI, uttalade EU-domstolen att åklagarmyndigheten inte kan betraktas som en oavhängig rättslig myndighet när åklagarmyndigheten riskerar att direkt eller indirekt underställas order eller anvisningar från den verkställande makten, såsom justitieministern.¹¹

⁸ Punkterna 52 och 53.

⁹ Punkterna 63 och 64.

¹⁰ Punkt 65.

¹¹ EU-domstolens dom av den 27 maj 2018 i de förenade målen C-508/18 och C-82/19 PPU, OG och PI, EU:C:2019:456.

Det ska i detta hänseende påpekas att EU-domstolen gjorde denna bedömning trots att åklagarmyndighetens beslut att utfärda en europeisk arresteringsorder kunde överklagas till domstol, och trots att ombudet för den tyska regeringen uppgett att justitieministern sällan utfärdar anvisningar i enskilda ärenden och att sådana anvisningar i princip ska vara skriftliga och tillställas ordföranden för delstatsparlamentet.¹²

7.10 I domen i mål C-489/19 PPU, NJ,¹³ prövade EU-domstolen den österrikiska åklagarmyndighetens ställning i förfaranden rörande den europeiska arresteringsordern. I Republiken Österrike är åklagarmyndigheterna även bundna av anvisningar från den federala justitieministern. En väsentlig omständighet i förfarandet för utfärdande av europeisk arresteringsorder i detta land är emellertid att åklagaren inte meddelar ett sådant beslut självständigt. Det krävs nämligen att beslutet godkänns av domstol som har tillgång till instruktionerna i ärendet och som kan utföra en egen utredning, eller uppdra åt annan att göra en sådan utredning, samt som självständigt meddelar det slutliga beslutet. Dessutom kan ett beslut att utfärda en europeisk arresteringsorder överklagas till domstol. Denna särskilda och avgörande roll som domstol har i förfarandet för utfärdande av en europeisk arresteringsorder, föranledde till syvende och sist EU-domstolen att godta att åklagare är de som utfärdar europeisk arresteringsorder, trots att det i domen otvetydigt slogs fast att den österrikiska åklagarmyndigheten inte uppfyllde kravet på oavhängighet.¹⁴ [Or. 8]

7.11 I enlighet med artikel 116 punkterna 1 och 2 i Konungariket Nederländernas konstitution ska föreskrifter om domstolars rättskipning, organisation, sammansättning och behörighet lämnas i lag.

7.12 Det framgår av artikel 117 i Konungariket Nederländernas konstitution att domare samt Riksåklagaren vid Högsta domstolen utnämns på livstid genom kunglig kungörelse.¹⁵ Åklagare vid åklagarmyndigheten utnämns av drottningen och kan avsättas. I praktiken är det justitieministern som fattar beslut i ärenden då en person ska utnämnas till åklagare.¹⁶

¹² Punkterna 79-90.

¹³ EU-domstolens dom av den 9 oktober 2019 i mål C-489/19 PPU, NJ, EU:C:2019:849.

¹⁴ Punkt 40

¹⁵ Konstitutionstexten finns på: <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Constitution-NL.pdf>.

¹⁶ Marguery T.P., Unity and diversity of the prosecution services in Europe. A study of the Czech, Dutch, French and Polish Systems, 2008, s. 112-113, https://www.rug.nl/research/portal/files/2712234/14_thesis.pdf

7.13 Enligt bestämmelserna i lagen om domstolsväsendet (*Judiciary Organization Act*)¹⁷ av den 18 april 1927 finns det i Konungariket Nederländerna distriktsdomstolar och appellationsdomstolar samt Högsta domstolen.¹⁸ Det är dessa enheter som i lag definieras som domstolar.¹⁹ Åklagarna däremot räknas in i den grupp personer som betraktas som deltagare i rättskipningen.²⁰

7.14 Den nederländska åklagarmyndigheten är underställd justitieministeriet.²¹ Justitieministern är politiker och ministern ansvarar, såvitt avser tjänsteutövningen, inför parlamentet. Justitieministern lägger fast justitieministeriets allmänna policy i straffrättsliga frågor med hjälp av allmänna cirkulär. Justitieministern har dessutom en rad befogenheter gentemot de åklagare som lyder under justitieministeriet: justitieministern har utslagsröst i ärenden som handlar om tillsättning av åklagare samt möjlighet att förordna att åklagare ska tjänstgöra på andra enheter inom åklagarmyndigheten. Justitieministern har dessutom befogenhet att utfärda anvisningar till åklagare i enskilda ärenden. Om åklagaren underlåter att följa dessa anvisningar kan detta leda till att ett disciplinärt förfarande inleds mot åklagaren.²² I princip ska anvisningar utfärdas skriftligen, men i undantagsfall får muntliga sådana lämnas. Vidare ska dessa anvisningar som regel ingå i processmaterialet och tillföras akten i ärendet, men detta gäller inte då ”*statliga intressen utgör hinder mot detta*”, vilket är ett vagt begrepp. Det ska dessutom tilläggas att [Or. 9] allmänna åklagare i Nederländerna inte har någon immunitet, de innehar inte sina åklagarämbeten på livstid och de kan avsättas.

7.15 Venedigkommissionen har även kategoriskt uttalat sig mot justitieministerns befogenhet att ge anvisningar i enskilda ärenden. En liknande befogenhet tillkommer justitieministern, tillika riksåklagaren i Republiken Polen, och denna befogenhet har blivit föremål för kritik från Venedigkommissionens sida.²³ Venedigkommissionen har ansett det vara olämpligt att den

¹⁷ <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Wet-op-de-Rechterlijke-Organisatie-EN.pdf>

¹⁸ Avsnitt 2 i lagen om domstolsväsendet av den 18 april 1927.

¹⁹ Avsnitt 1 a) i lagen om domstolsväsendet av den 18 april 1927.

²⁰ Avsnitt 1 b) i lagen om domstolsväsendet av den 18 april 1927.

²¹ Marguery T.P, Unity and diversity of the public prosecution services in Europe. A study of the Czech, Dutch, French and Polish Systems, 2008, s. 100.

²² Marguery T.P, Unity and diversity of the public prosecution services in Europe. A study of the Czech, Dutch, French and Polish Systems, 2008, s. 122.

²³ European Commission For Democracy Through Law (Venice Commission), Opinion 892/2017 on the act on the public prosecutor's office as amended, punkt 113. Text på: [https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD\(2017\)028-e](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD(2017)028-e).

lagstiftande eller verkställande makten ges möjlighet att påverka frågan huruvida ett straffrättsligt förfarande ska inledas i ett visst ärende, ty dylika beslut bör fattas uteslutande av åklagare.²⁴

- 7.16** Mot denna bakgrund, och med hänsyn till vad som kännetecknar åklagarämbetet i Konungariket Nederländerna, dess ställning inom domstolsväsendet i vid bemärkelse och även med hänsyn till innehållet i domen i målet Baláž, framstår det som oklart huruvida den nederländska åklagarmyndigheten kan anses vara en *domstol med särskild behörighet i brottmål*. Den hänskjutande domstolen anser att denna fråga ska besvaras nekande. Regleringen i artikel 1 a) ii) och iii) i rambeslut 2005/214/RIF är en skyddsregel som ska kompensera för de eventuella brister i skyddet för de grundläggande rättigheterna som följer av att även förvaltningsmyndigheter är behöriga att ålägga böter.
- 7.17** Möjligheten att överklaga till oavhängig domstol med behörighet att göra en sakprövning utifrån bevismaterialet, och som tillämpar principen *in dubio pro reo* eller principen om att straff ska vara individualiserade, utgör en mekanism som gör det möjligt att upprätthålla de väsentliga funktionerna i brottmålsförfarandet och att den tilltalade kan utöva sin rätt till försvar.
- 7.18** Det ska i detta hänseende påpekas att möjligheten att överklaga till domstol får betydelse då den första fasen i beslutsfattandet gällande skuld- och påföljdsfrågan är helt automatiserad, varvid man endast kontrollerar fordonsägarens personuppgifter och medelst automatiserad databehandling låter skriva ut ett bötesbeslut som sedan skickas till mottagaren. Vad gäller den nederländska centrala myndigheten kan utfärdandet av bötesbeslut [**Or. 10**] inte anses uppfylla de regler som gäller för ett typiskt brottmålsförfarande. Det är överprövningsorganet, det vill säga åklagarmyndigheten, som har att se till att de grundläggande processrättsliga skyddsreglerna iakttas. Enligt den hänskjutande domstolen är åklagarmyndigheten i Konungariket Nederländerna inte något oavhängigt organ. En konsekvens av en sådan bedömning skulle vara att det är möjligt att vägra att erkänna och verkställa beslut från Centraal Justitiele Incassobureau, i det att beslutet kommer från ett organ som inte uppfyller kriterierna i artikel 1 a) ii) i rambeslut 2005/214/RIF.
- 7.19** Samtidigt ska det göras en bedömning av den rättsliga mekanism som finns i det nederländska överklagandeförfarandet som innebär att man kan – då åklagaren inte bifallit besväret mot det beslut som meddelats av Centraal Justitiele Incassobureau – kan överklaga till distriktsdomstol. Enligt den hänskjutande domstolen uppfyller ett sådant överklagandesystem inte kravet i artikel 1 a) ii) i rambeslutet, som föreskriver att överklagande ska ske till

²⁴ European Commission For Democracy Through Law (Venice Commission), Report Nr 494/2008 on European standards as regards the independence of the judicial system: part II - the Prosecution Service, punkt 87(8). Text på: <https://rm.coe.int/1680700a60>.

domstol med särskild behörighet i brottmål. Det förefaller nämligen som om rambeslutet föreskriver att det ska gå att överklaga direkt till domstol, utan att alla andra ytterligare rättsmedel måste vara uttömda. I domen i målet Baláž angav EU-domstolen att överklagandeförfarandet inte får underkastas orimliga rättsliga eller skattemässiga hinder.²⁵ Med hänsyn till den särskilda, gränsöverskridande karaktären hos förfarandet för verkställighet av bötesstraff, samt med hänsyn till de talrika problem som hänger samman med verkställigheten av de straffrättsliga påföljder som ålagts av de nederländska myndigheterna (såsom påpekats i de mål om förhandsavgörande som inletts av polska domstolar) är det ytterst viktigt att det går att överklaga sådana bötesstraffbeslut direkt vid ett organ som uppfyller oavhängighetsvillkoret.

7.20 Vad sedan gäller överklaganden av bötesstraffbeslut till distriktsdomstol måste åklagarmyndigheten först företa sin prövning, vilket försenar prövningen av överklagandet och utgör ytterligare ett strukturellt hinder; i vissa fall finns det dessutom hinder av ekonomisk natur. Om bötesstraffet uppgår till 225 euro eller mer, är det nämligen en förutsättning för att rätten ska pröva överklagandet att klaganden ställer säkerhet uppgående till motsvarande belopp. Enligt den hänskjutande domstolen [**Or. 11**] kan ett på detta sätt utformat överklagandeförfarande i gränsöverskridande situationer avhålla medborgare i andra länder från att fullfölja talan mot meddelat beslut.

7.21 Mot bakgrund av dessa oklarheter finns det enligt den hänskjutande domstolen anledning att begära förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol.

7.22 Mot denna bakgrund har den hänskjutande domstolen, med stöd av artikel 267 i EUF-fördraget, meddelat det beslut som anges under punkt I ovan.

7.23 [OMISSIS] [vilandeförklaring av förfarandet]

SSR Monika Stefaniak-Dąbrowska

²⁵ Punkt 46 i domen i målet C-60/12, Baláž.